

یزدانی: در خانه بمانید!

حسن یزدانی قهرمان کشتی آزاد المپیک و جهان روزهای شیوع ویروس کرونا از مردم خواست با ماندن در خانه زنجیره این ویروس را قطع کنند. او گفت: «در شرایط شیوع ویروس کرونا از مردم بزرگ ایران می‌خواهم که در خانه بمانند. هم‌اکنون در خانه‌ها کنار پدر و مادر عزیزم هستم اما امیدوارم با طرف شدن مشکل ویروس کرونا، هر چه زودتر تمرینات خود را برای حضور در المپیک در اردوی تیم ملی، پیگیری کنم.» وی در مورد شیوع ویروس کرونا تصریح کرد: «حفظ سلامتی مردم عزیز کشورمان با اهمیت‌ترین موضوع است و از مردم بزرگ و بسا فرهنگ ایران می‌خواهم با رعایت تمامی موارد ایمنی و بهداشتی از حضور بی‌مورد در اجتماع خودداری کنند و در خانه بمانند چرا که این کار کمک بسیار بزرگی به از بین بردن زنجیره انتشار ویروس خطرناک کرونا می‌کند. همچنین از تمامی کسانی که در خط مقدم مبارزه با این ویروس هستند قدر دانی می‌کنم و برای این عزیزان آرزوی سلامتی و سربلندی دارم. امیدوارم همه ملت ایران با کمک هم این ویروس خطرناک را شکست دهند و هر چه زودتر شرایط به صورت عادی بازگردد.»

گزینه‌های وزنه‌برداری لغو شد

رقابت‌های وزنه‌برداری اوپن کلمبیا (قهرمانی آمریکای جنوبی) که حکم‌گزینه‌های المپیک ۲۰۲۰ را هم داشت، قرار بود از ۲۸ اسفندماه با حضور وزنه‌برداری از پنج‌قاره برگزار شود که با اعلام فدراسیون جهانی و با توجه به دلیل شیوع ویروس کرونا لغو شد. این مسابقات از جمله رقابت‌های سیلور به‌شمار می‌آید و همین روایات آن برای وزنه‌پردازان المپیک حائز اهمیت بود. پیش از این قرار بود کیانوش رستمی و علی هاشمی به همراه علی جباری به عنوان مربی در این تورنمنت حضور پیدا کنند اما با توجه شرایط اضطراری فوق و چون هیچ پروازی از ایران به خارج از کشور انجام نمی‌شود تا ورزشکاران به کلمبیا بروند، حضور پولادمردان در رقابت‌های کلمبیای منتهی اعلام شده بود.

اعلام تاریخ یک میزبانی در توکاندو

با اعلام اتحادیه توکاندو آسیا، مسابقات کسب سهمیه قاره آسیا به منظور حضور در بازی‌های المپیک ۲۰۲۰ توکیو در دو بخش توکاندو و پارا توکاندو از ۱۶ تا ۱۸ خردادماه سال آینده به میزبانی اردن برگزار می‌شود. مسابقات کسب سهمیه المپیک قاره آسیا ابتدا قرار بود در چین برگزار شود اما با شیوع ویروس کرونا میزبانی این رقابت‌ها در ۲۱ و ۲۲ فروردین سال آینده به اردن واگذار شد که با توجه به وضعیت موجود این تاریخ نیز تغییر کرد. در گروه زنان ایران می‌تواند نماینده به این رویداد برای کسب سهمیه المپیک ۲۰۲۰ توکیو اعزام کند.

پیشنهاد برای حفظ رتینگ پینگ‌پنگ

به خاطر شیوع ویروس کرونا که لغو پروازهای ایران به خارج از کشور و عدم پذیرش بازیکنان ایران در رقابت‌هایی بین‌المللی مانند تور جهانی قطر و عمان را موجب شد، فدراسیون تنیس روی میز در نامه‌ای به فدراسیون جهانی پیشنهادی در رابطه با امتیاز بازیکنان ایران در رتینگ جهانی مطرح کرد مبنی بر اینکه به خاطر مشکلات ایجاد شده، امتیاز رتینگ بازیکنان کشورمان که پس از ۱۲ ماه حذف می‌شود تا المپیک ۲۰۲۰ زاین باقی ماند و از بازیکنان ایران کسر نشود. این پیشنهاد از آنجا مطرح شده که برخی از سهمیه‌های المپیک تنیس روی میز از طریق رتینگ جهانی مشخص می‌شوند و نوشاد عالمیان هم از امیدهای ایران برای کسب سهمیه از این راه است. این در حالی است که غیبت در تورهای جهانی اخیر تاثیر منفی در این زمینه خواهد داشت. در همین راستا کمیته ملی المپیک هم رازینی‌هایی با کمیته بین‌المللی المپیک (IOC) داشته است تا از طریق این نهاد ناظر بر المپیک و توزیع سهمیه‌های آن هم پیشنهاد تنیس روی میز ایران پیگیری شود. تنیس روی میز ایران در ادوار گذشته بازی‌های المپیک همواره نماینده داشته است. نوشاد و نیما عالمیان هم‌راه با ندا شهمساری نمایندگان ایران در المپیک ۲۰۱۶ ریودوژانیرو بودند.

همه ماجراهای مهم ورزش ایران در سال ۹۸

آنها که رفتند، آنها که ماندند

آر باز هنورد

برآیند آن چه در بازی‌های آسیایی سال گذشته اتفاق افتاد، نشان می‌داد که ۹۸ سال سختی برای ورزش ایران خواهد بود. چرا که در این سال باید با وجود همه ضعف‌ها و مشکلات بزرگ، برای شرکت در رقابت‌های المپیک آماده می‌شدیم. حالا دیگر حتی نمی‌دانیم که با وجود شیوع گسترده کرونا، چه سرنوشتی در انتظار المپیک خواهد بود اما واضح‌تر به نظر می‌رسد که حال ورزش ایران، چندان خوب نیست. در سال ۹۸، ستاره‌های مهمی را از دست دادیم. مهره‌هایی که تصمیم گرفتند یک کشور دیگر را برای ادامه فعالیت‌های ورزشی انتخاب کنند. هنوز اما در این ورزش، چهره‌هایی وجود دارند که می‌توانند در المپیک بدرخشند و با پرچم ایران، چشم‌ها را خیره کنند.

سالی برای خدا حافظی

نود و هشت در مجموع، سال امیدوار کننده‌ای برای ورزش ایران به‌شمار نمی‌رفت. یکی از بزرگ‌ترین چالش‌های ورزش ایران در این ماه‌ها، کوچ بعضی از ستاره‌های کلیدی در رشته‌های مختلف ورزشی بود. جدایی سعید ملائی از تیم ملی جودو ایران، سروصدای وحشتناکی در تمام دنیا به راه انداخت. سعید بهترین جودو کار حال حاضر ایران و شانس مسلم طلای المپیک بود اما پس از رقابت‌های جهانی، جنجال بزرگی به

اتفاق روز

چند سوال مهم از شریک یک پروژه شکست خورده

شما چه کردید آقای هلی کوپتر؟

آر باطاری

وحد هاشمیان پس از مدت‌ها، سکوتش را در مورد ماجراهای تیم ملی در دوران مارک ویلموتس شکست. آن چه و حید در این مورد به زبان آورده، حاوی نکات بسیار مهمی است که می‌تواند سند تاریخی یک دوران تاریک از تیم ملی باشد. هاشمیان برای اولین بار از دلایل شکست خوردن مارک ویلموتس صحبت کرده و دست روی این نکته گذاشته که با بسیاری از تصمیم‌های این مربی «مخالف» بوده است. نفی مربی «بازنده» همیشه کار راحتی به نظر می‌رسد اما باید از وحد هاشمیان پرسیم که خودش چه کارهایی در تیم ملی انجام داده است؟ مگر او در غیاب ویلموتس، دائم‌دار استاد یوم‌های

راه انداخت و در نهایت دیگر حاضر به بازگشت به ایران نشد. آن چه در این رقابت‌ها برای سعید اتفاق افتاد، تعلیق فدراسیون جودو ایران را در پی داشت. موضوعی که عملاً همه امیدها را برای این رشته ورزشی به ناامیدی تبدیل کرد. همه تصور می‌کردند سعید به یکی از قدرتمندترین کشورها دنیا برود اما برای شرکت در مسابقات، تابعیت مغولستان را پذیرفت. تصمیمی که در نوع خودش بسیار عجیب به نظر می‌رسید. مدتی پس از ملائی، نوبت به کیمیا علیزاده رسید که زیر پرچم دیگری مسابقه بدهد. کیمیا، اولین مدال آوزن ایرانی در تاریخ المپیک بود اما یک سال قبل از المپیک توکیو، ایران را ترک کرد و به تابعیت آلمان درآمد. این تصمیم نیز جنجال‌های زیادی را به همراه داشت.

این جنجال‌ها به خصوص با نامه خدا حافظی تند و تیز این ورزشکار علیه هادی ساعی، شدت گرفتند. کیمیا در چند سال گذشته، عملکرد درخشانی نداشت و زمان زیادی با مصدومیت دست و پنجه نرم کرده بود. شوک سوم در پرونده مهاجرت‌ها برای ورزش ایران، از سوی علیرضا فیروز جا اتفاق افتاد. سوپر استاد بزرگ شطرنج ایران در سن و سال کم، پس از لغو اعزام ملی پوشان شطرنج به رقابت‌های سرعتی، زیر پرچم فدراسیون جهانی مسابقه داد. شطرنج ایران در همین سال، آتوسا پورکاشیان و میترا اجازتی پور را نیز از دست داد تا در جایگاه جهانی، تنزل و حشتناکی را تجربه کند. آنها که رفته‌اند، دیگر به ورزش ایران بر نمی‌گردند اما کاش وزارت ورزش و سایر نهادهای مسئول در سال ۹۹ جلوی این روند را بگیرند و به همین سادگی، چوب حراج به

لجبازی، مصدومیت و خدا حافظی!

امیدوار ماندن به سرنوشت تیم ملی وزنه‌برداری پس از همه ماجراهایی که در سال ۹۸ برای این تیم اتفاق افتاد، کمی دشوار به نظر می‌رسد. وزنه‌برداری در سالی که سپری شد، یکی از پر حاشیه‌ترین رشته‌های ورزشی ایران به‌شمار می‌رفت. سهراب مرادی که امید اصلی این روزهای وزنه‌برداری به

نود و هشت در مجموع، سال امیدوار کننده‌ای برای ورزش ایران به‌شمار نمی‌رفت. یکی از بزرگ‌ترین چالش‌های ورزش ایران در این ماه‌ها، کوچ بعضی از ستاره‌های کلیدی در رشته‌های مختلف ورزشی بود

شمار می‌رود و در همه رقابت‌ها خارق‌العاده ظاهر شده است. در سال ۹۸ با مصدومیت سنگینی روبه‌رو شد. مصدومیتی که موجب شد سهراب، مسابقات‌های زیادی را در طول این سال از دست بدهد. او این روزها دوباره روی تخته بر گشته اما پس از تحمل این آسیب دیدگی، کار دشواری برای موفقیت در سال جدید خواهد داشت. کیانوش رستمی در سال ۹۸ مصدوم نشد اما اوضاع او، حتی از مهره‌های مصدوم نیز ناامیدکننده‌تر به نظر می‌رسید. چرا که او در این سال، یک مشت شکست برای خودش جمع کرد و کلکسیون ناگامی‌های بزرگ را پشت سر گذاشت. رستمی مثل همیشه دور از اردوهای تیم ملی بود و به صورت انفرادی تمرین می‌کرد. امسال بیشتر از همیشه مشخص شد که این موضوع، دیگر نمی‌تواند ادامه پیدا کند. تصمیم‌های خاص و عجیبی که کیانوش برای خودش می‌گرفت، منجر به خروج او از جدول رقابت‌های جهانی شد. آن هم در حالی که بار کوردهای شخصی، به راحتی می‌توانست حداقل سه مدال نقره به دست بیاورد. کیانوش حتی در رقابت‌های داخلی سال ۹۸

نیز، به شکل دور از انتظاری ضعیف ظاهر شد تا عملاً جایی در المپیک نداشته باشد. برای باور اینکه این سال، سال درخشانی برای وزنه‌برداری نبوده است، باید به خدا حافظی سعید علی حسینی پس از مصدومیت دوباره و همچنین غوغای تالاخادزه اشاره کرد که همه رکوردهای حسین رضازاده را شکست.

کولاک و بیج!

دومین صعود پیاپی ستاره‌های والیبال به المپیک، در سال ۹۸ رقم خورد. سالی که برای ملی پوشان والیبال، بسیار سخت و فشرده بود. در این سال والیبال‌یست‌ها در لیگ ملت‌ها خوش درخشیدند و در مرحله مقدماتی به عنوان یکی از تیم‌های بالاترین به مرحله بعدی رفتند. اوضاع در دور حذفی اما برای تیم ملی، چندان درخشان پیش نرفت. ایران در سال ۹۸ با کولاک و بیج دوباره قهرمان آسیا شد اما نتوانست از طریق رقابت‌های جام جهانی، سهمیه المپیک را به دست بیاورد. این سهمیه اما سرانجام در جریان رقابت‌های انتخابی المپیک در منطقه آسیا به دست آمد. جایی که سعید معروف و هم‌تیمی‌ها همه رقبا را یک‌به‌یک از پیش رو برداشتند تا والیبال ایران برای دومین بار در تاریخ، طعم صعود به المپیک را بچشد و دوباره ثابت کند که هنوز هم در والیبال آسیا، کاملاً برقیب است.

صمد در راه سید

اگرچه فوتبال باز هم با همان داستان تکراری همیشگی المپیک نشد و هندبال شانس رسیدن به این رقابت مهم را از دست داد اما دو ورزش تیمی دیگر، گل کاشتند. در سال ۹۸ بسکتبال هم مثل والیبال، نتوانست به رقابت‌های المپیک راه پیدا کند. این سهمیه، بسیار سخت برای بسکتبال ایران به دست آمد. تیم ملی در رقابت‌های جهانی حاضر شد و به عنوان بهترین تیم آسیایی این رقابت‌ها پس از ژاپن میزبان، جواز حضور در المپیک را به دست آورد.

پسران شاهین طبع در مسیر این صعود، رقابت تنگاتنگی با چین داشتند اما به لطف پیروزی نیجریه بر چین، نتوانستند این ماموریت بسیار سخت را ممکن کنند. ایران با درخشش چهره‌های قدیمی مثل صمد نیکخواه و حامد حدادی و همچنین اضافه شدن ستاره‌هایی مثل آرون گرامی پور و مایک رستم پور، برای اولین بار پس از سال ۲۰۰۸ نتوانست خودش را به المپیک برساند. این یک تجربه بزرگ و فراموش‌نشده برای بسکتبال ایران به‌شمار می‌رفت.

پسر خوب ورزش ایران، برای درخشیدن در توکیو آماده می‌شود اما خبر درگذشت او، دنیای ورزش را در شوک بزرگی فروبرد. سیامند یک نابغه تمام‌عیار به‌شمار می‌رفت اما روی سکوه‌های قهرمانی، هرگز از لبخند زدن فاصله نگرفت و هیچ وقت اخلاقش را عوض نکرد

دختر باد

سال ۹۸ یک سال فوق‌العاده برای فرزانه فصیحی بود. او در این سال بار دیگر توانست رکوردهای تازه‌ای را در دنیای ورزش به نام خودش ثبت کند. فصیحی در رقابت‌های داخل سالن بلگراد، لقب سریع‌ترین دختر ایران را به دست آورد. او اواخر سال در رقابت‌های کاپ استانبول نیز، رکورد ملی ایران را بهبود بخشید. رکورد او در سال ۹۸ از سوی فدراسیون جهانی نیز ثبت شده است. او با سال درخشانی که سپری کرد، ورودی رقابت‌های جهانی دو میلدانی را نیز به دست آورد تا به زودی با بهترین‌های این رشته ورزشی در تمام دنیا رقابت کند. فصیحی در آسیا، یکی از بهترین‌ها به‌شمار می‌رود و همچنان با سرعت بسیار زیادی در حال پیشرفت است.

تلخ‌ترین روایت سال

هیچ اتفاقی برای ورزش ایران در سال ۹۸، تلخ‌تر از وداع ابدی با یک قهرمان متواضع نبود. ورزش ایران به شکل ناباورانه‌ای سیامند رحمان را در رقابت‌های مختلف سنگین‌ترین وزنه‌ها را تسلیم کرد. به‌یادست قلبی از دنیا رفت. سیامند در پارالمپیک قبلی، همه حدنصاب‌ها را اجاب‌جا کرد و رکورد تاریخ پارالمپیک و جهان را نیز شکست. وزنه‌او با نفر دوم در وزن خودش، ۷۵ کیلوگرم فاصله داشت.

پسر خوب ورزش ایران، برای درخشیدن در توکیو آماده می‌شد اما خبر درگذشت او، دنیای ورزش را در شوک بزرگی فرو برد. او یک نابغه تمام‌عیار به‌شمار می‌رفت اما روی سکوه‌های قهرمانی، هرگز از لبخند زدن فاصله نگرفت و هیچ وقت اخلاقش را عوض نکرد. سیامند یکی از دوست‌داشتنی‌ترین ورزشکارهای تمام دنیا بود. پسری که حتی رقبای نیز علاقه زیادی به او داشتند و با شوق روی سکو در کنار او حاضر می‌شدند. او یک افسانه زنده در دنیای ورزش بود و رکوردهایی را جابه‌جا کرد که شاید برای سال‌های زیادی دست نخورده باقی بمانند.

در نهایت حضور او کوچک‌ترین تاثیری برای این تیم نداشت. وحید نمی‌تواند با سرزنش ویلموتس، پای خودش را از این ماجرا کنار بکشد. او یکی از مقصران بزرگ بحران تیم ملی و «شریک» سرمربی بلژیکی روی نیکمت بود. پذیرفتن این حقیقت به جای تلاش برای انکار آن، برای این مربی بسیار مفید خواهد بود.

یک چهره مقبول، با شخصیت و تحصیل کرده در حوزه فوتبال به‌شمار می‌رود اما او هم در دست مثل خود ویلموتس، از وضعیت فوتبال ایران بی‌خبر بود. وحید از مدت‌ها قبل در آلمان به سر می‌برد و بدون شناخت کافی از شرایط تیم ملی، به ایران برگشت. همین موضوع موجب شد که او نتواند در انتخاب فهرست‌ها، به سرمربی تیم ملی کمک کند.

چنین اعترافی، اتفاقاً بیشتر از هر چیزی به کم‌کاری خود هاشمیان در تیم ملی طعنه می‌زند. چرا که او به عنوان دستیار ایرانی مارک ویلموتس، باید اوضاع را برای این مربی توضیح می‌داد. با این وجود به نظر می‌رسد حضور او روی نیکمت تیم تنها نمایشی بود و سرمربی، توجه چندانی به وحید نداشت. اگر حرف وحید روی نیکمت خریدار نداشت و همان‌طور که خودش گرفته، سرمربی به هیچ وجه به توصیه‌های او توجه نمی‌کرد، چرا این چهره باید در تیم باقی می‌ماند؟ مگر نه اینکه اگر کسی نتواند به تیم ملی خدمت کند، حضور او در این تیم خیانت محسوب می‌شود؟ اگر هم خلاف این موضوع صدق می‌کند و وحید رابطه خوبی با ویلموتس داشت، باید از او پرسیم که چرا نتوانست کوچک‌ترین تاثیری در افکار این مربی بگذارد؟

پروسه انتخاب دستیار برای مارک ویلموتس، خودش یک شکست بزرگ برای فوتبال ایران بود. البته که وحید هاشمیان،